

Gymploviny

Školský časopis Gymnázia J.B. Magina vo Vrbovom
Beňovského 358/100, 922 03 Vrbové

$$E=mc^2$$

Redakcia
školského
časopisu
8. ročník
3. číslo
máj 2011

Albert Einstein, 1905.

Milí čitatelia,

je to už tretí rok, čo obnovené Gymploviny znova vychádzajú. Stála som pri ich znovuzrození a teraz mi padne veľmi ťažko, že ich musím opustiť. Nanešťastie, všetko raz musí skončiť, aby začalo niečo nové. Takmer ľutujem, že stredná škola má iba štyri roky a je až neuveriteľné, ako rýchlo ubiehajú. Gymploviny mi ako šéfredaktorke dali veľa, určili moje možné budúce povolanie a dovolili mi vyjadriť svoje názory. Aj vďaka nim som absolvovala Letnú školu žurnalistiky, kde som sa spolu s mojou zástupkyňou, Lenkou Peterkovou naučila, čo potrebujem vedieť, aby bol zo mňa plnohodnotný novinár. Vďaka za toto všetko patrí najmä Mgr. T. Vavříkovej, ktorá mi umožnila stať sa členkou redakčnej rady, ale aj škole, keďže umožnila vydávanie Gymplovín. Preto sa v budúcom roku posnažím vybrať moju nástupkyňu starostlivo, aby časopis opäť nezanikol. Samozrejme, budem sa snažiť prispievať aj v budúcom školskom roku, pokiaľ to čas dovolí. Nakoniec vám len poprajem príjemné čítanie. ☺

Za redakčnú radu Petra Filanová.

Pedagogický dozor: Mgr. Tatiana Vavříková

Korektúra: PaedDr. Veronika Chvalová

Grafická úprava: Patrik Kubiček

Michaela Matušovská

Šéfredaktor: Petra Filanová

Redakčná rada: Lenka Peterková

Daniela Peterková

Stanislava Michnová

Jana Ferechová

Zuzana Ondreičková

Katarína Cigániková

Popletené rozprávky

Isto poznáte slovenské rozprávky...ale poznáte aj takéto verzie? ☺

O 12 mesiačikoch...(B. Strečanská, 3.A)

Kde bolo, tam bolo, za 12 kopcami a riekami stál domček, kde žila dobrá mamička s dvoma dcérami. Matka bola dobrá, všetko by pre dcéry urobila. Najstaršia dcéra Helena už od rána sa do práce brala, ale tá mladšia Nasťa život sťažovala matke i sestre. Nasťa celý deň vysedávala a napchávala sa dobrotami, ktoré jej matka musela vypekať. Prišla zima- tuhá a studená- psa bolo nehodno von vyhnať. Nasťa si zmyslela: „Mama, choď do lesa a prines mi za miskú jahôd.“ Mama nechápala: „Dcéрка, však vonku je zima, jahody nerastú, počkaj do jari.“ Nasťu to však nahnevalo: „Ty hlúpa, dnes mi tie jahody ihneď, a bez nich sa domov ani nevracaj!“ Mama sa ešte naposledy objala s Helenou a vypravila sa do lesa. Blúdila v zime dva dni, až raz v noci zahliadla v diaľke svetlo. Nevedela, či blúzni, ale išla za ním. Pri ohni videla sedieť 12 chalanov, boli to 12 mesiačikovia. „Môžem si prisadnúť? Už dva dni blúdím...“ Jeden z najstarších odvetil: „Neotravuj, hreje málo aj pre nás. Nech už ťa tu nevidím!“ Matka teda so smútkom odišla. Nakoniec ju zima zmohla a zomrela. Už prešiel týždeň, ako Nasťa vyhnala mamu, a chudáčko Helena musela robiť aj za mamu. Nasťa zas chytala chuť na čučoriedky. „Helena, kde si? Pôjdeš a donesieš mi čučoriedky. A bez nich sa ani nevracaj!“ Helena už vedela, čo ju čaká. „Nastenka, však je zima, upečiem ti radšej makový koláč.“ „Nie, vypadni“

Helena nakoniec šla a zomrela tak ako matka. Nasťa zostala sama, až prešiel týždeň a nemala čo jesť. Ani zakúriť nevedela. A Naste nepomohol ani koľuch a od hladu a zimy nakoniec zomrela.

O Snehulienke a siedmich trpaslíkoch

(P. Filanová, 3.A)

Kde bolo, tam bolo, bol raz jeden zámok a v ňom žil kráľ so svojou dcérou. Kráľ bol nevrlý a senilný, jeho dcéra Snehulienka hlučná a zlostná, no zato krásna. Ani osľňujúca krása jej nestačila, celé dni sa obzerala pred zrkadlom, machlila si na tvár tony mejkapu a popri tom tancovala akýsi divoký tanec. A tak si spolu našli, nikto z ich dvoranov sa im radšej na oči neukazoval a bolo by im dobre, keby sa Snehulienkin otec nezamieral do mladej ženy. A že to bola láska na prvý pohľad, o tom svedčí fakt, že kráľ poslušne stíšil na hrade všetky reproduktory a magnetofóny, z ktorých deň noc dunela hudba a sám nainštaloval v spálni zrkadlá a urobil z nej tak zrkadlovú sieň. Macocha Snehulienky, žena dobrej a láskavej povahy, so skvelým prístupom k životu si len tak ruky mädlila. Dovtedy žila v chudobe a dnes vládla celému kráľovstvu. Bol tu však niekto, kto až taký nadšený nebol. Snehulienka žiarlila a svoje otcovi aj povedala. „Otec, ty možno tú zmenu nevidíš, ale tá žena, ktorá má byť mojou macochou, nám ničí životný štýl. Snaží sa presadiť zdravú bio stravu, ale potom len chudneme a sme hladní, a potom o polnoci lúpime chladničku. Vypína hudbu, ktorú tak milujeme a deň noc na ňu tancujeme. Vari to nevidíš?“ Kráľ sa však obmäkčiť nedal a nahnevane vyhŕkol. „Ak sa ti nepáči, tak choď! Nie,

najlepšie bude, ak ti k odchodu dopomôžem!“ A čo kráľ vyriekol, to sa i stalo. Snehulienka si zbalila svoje tepláky a tenisky značky Adidas a poľovník ju schmatol za ruku a vsotil do hustého porastu na dohľad od zámku. Keď sa obzrela, kráľovná jej mávala z najvyššieho miesta hradu a ronila krokodílie slzy, aspoň tak sa Snehulienke zdalo v ďalekohľade, cez ktorý pozerala. Keď vošli hlbšie do lesa, poľovník zastal. „Mám rozkaz ťa zabiť, princezná.“ preriekol hrubým hlasom a namieril na ňu zbraň. Keďže však nemal pri sebe okuliare, netrafil a s plačom utiekol preč. Prvýkrát v živote mala Snehulienka pocit bezradnosti, no neváhala, obula si tenisky a rozbehla sa do lesa. Tu stretla siedmich týpkov, sedem trpaslíkov, ktorí posedávali pre domčekom a všetci svorne fajčili trávu. Dohodli sa na spolupráci, Snehulienka ich naučila tancovať a oni ju fajčiť trávu. Jedného dňa však Snehulienka našla na chodníku červené jablčko a s chuťou ho zjedla. Jablko však bolo otrávené, podstrčila ho tam dobrosrdečná macocha, ktorá ho kúpil v supermarkete, nevediac, že je otrávené. Ak nevedomky spôsobila, že Snehulienku trpaslíci vystavili ako stály exponát na zelenú lúku, kde ju našiel princ, ktorý ju fackou prebral a spolu si v zlosti a hlučnosti našlivali, ať kým nezomreli.

Inzeráty

Som mladá, atraktívna a neustále vysmiata žena, ktorá hľadá muža, môže byť aj žena. Hľadám niekoho, kto mi spríjemní krátke prestávky a voľné hodiny plus mi vypracuje domáce úlohy a pozve ma na obed cez voľnú hodinu. Hláste sa u Báši, 3.A.

S riaditeľom o Vítkove

PF: Ako ste prišli na nápad zriadiť partnerstvo s gymnáziom vo Vítkove?

FG: Keďže doteraz sme nemali spoluprácu so žiadnou školou, tak sme hľadali partnera, a vzhľadom na to, že aj Mesto Vrbové má spoluprácu s mestom Vítkov, rozhodli sme sa pre tamojšie gymnázium. Gymnázium Vítkov je podobné ako to naše, s tým, že oni majú aj osemročné gymnázium, majú po dve triedy v ročníku a sú rovnako všeobecne zameraní ako my.

PF: Plánujete s týmto gymnáziom aj organizovať spoločné akcie? (napr. športový deň raz vo Vrbovom, raz vo Vítkove)

FG: Áno, a naša prvá aktivita už začína - v rámci KOČAP-u ideme na tri alebo štyri dni do Vítkova, okrem povinností v rámci predmetu KOČAP-u budeme s nimi robiť nejaké športové aktivity. Oni potom niekedy na jeseň prídu k nám, škoda, mali sme spoločný projekt, ktorý bol v rámci cezhraničnej spolupráce schválený, ale náš zriaďovateľ TTSK nám neposkytol financie, tak sme ho museli ukončiť.

Za rozhovor ďakujem.

Výlet na Mohylu

Dňa 23.mája sa žiaci 1., 2. a 3.ročníka zúčastnili výletu v Brezovej pod Bradlom. Počasie nám skvele vyšlo, z rána cestou tam bolo trochu chladnejšie, neskôr keď sme dorazili na miesto sa vyjasnilo. Z celého pomníka bol krásny výhľad na mesto rozprestierajúce sa pod Bradlom. Mohyla sa nachádza na vrchu Bradlo pod Košariskami. Túto stavbu navrhol architekt Štefan Jurkovič. Bola postavená päť rokov po Štefánikovej smrti. Je to vlastne bielo skvejúca terasovitá stavba so štyrmi obeliskami, ktoré sú z travertínu. Symbolizujú štyri obete leteckého nešťastia a zároveň štyri krajiny, v ktorých Štefánik pôsobil. Dielo je národnou kultúrnou pamiatkou. Dodnes je miestom dôstojného odpočinku veľikána slovenského národa generála Milana Rastislava Štefánika.

Každoročne sa tu konajú celonárodné stretnutia oslavujúce život a dielo generála Štefánika. Spravili sme si tu spoločné fotky a naspäť sme šli peši do dediny kde sme cestou mohli obdivovať krásy slovenskej prírody. Okolo obeda sme boli už napäť z výletu, a mali sme aspoň trochu spestrený deň túrou.

J.Ferechová,1.A

Keď si vymýšľam....

Dňa 14. apríla 2011 sa v aule nášho gymnázia konal 12. ročník celoslovenskej literárnej súťaže " Keď si vymýšľam ". Príhovor predniesol riaditeľ gymnázia František Glos, ktorý vyslovil veľmi výstižný výrok " Kto nieje online nieje in ". O bohatý program sa postarali žiaci špeciálnej školy vo Vrbovom, žiaci II. Základnej školy a z Cirkevnej základnej umeleckej školy sv. Gorazda. Študenti gymnázia vystúpili s rockovou kapelou, ktorá má názov Ataraksia. Pozvanie prijali primátor mesta Ing. Ján Jánoška, PaDr. Ivan Borovský, poslanec TTSK Ing. Karol Kunovský. Prvú kategóriu tvorilo 36 súťažiacich. Na prvom mieste sa umiestnil Dávid Drozd, jeho poviedka mala názov Slepačí terminátor. Na druhom mieste sa umiestnila Monika Jakábová, jej poviedka niesla názov Len taký obyčajný lístok. A na treťom mieste sa umiestnila Emília Mlynárčiková názov poviedky Takmer rovnaká. Porota prvej kategórie bola v zložení PhDr. Mária Mikušová, Mgr. Nina Mikušová a Mgr. Viera Švenková. Druhú kategóriu tvorilo 60 súťažiacich. Prvé miesto získala Ľofia Varényjová a jej poviedka Variácia na perniciózny analfabetizmus. Druhé miesto vyhrala Zuzana Uhalová, poviedka mala názov Duch vojny a tretie miesto získala Kristína Ištvanová poviedka s názvom Naša misia. Porotu tvorili Mgr. Miloš Ferko PhD., Mgr. Ivan Pullman, Mgr. Zuzana Koišová. Z poviedok vyťaroval pesimizmus, rezignácia, hrdinovia nechcú bojovať, lebo to podľa nich nemá zmysel. Miloš Ferko zhodnotil, že úroveň stredoškolských prác oproti minulému roku klesla. V závere podujatia bol prezentovaný krátky film, ktorý spracovali gymnazisti do filmovej dramatickej podoby básne Ivana Kraska. Bola tu aj vernisáž Vrbovského výtvarníka akademického maliara, Dušana Blaťka.

Stanislava Michnová a Katarína Cigániková
2.A

Paríž...

26-30 mája 2011 sa študenti prvého a druhého ročníka vydali na výlet do Paríža. Vyrazili sme vo štvrtok o 13:00. Prvý deň- sme odišli zo Slovenska trasou cez Rakúsko a Nemecko. Druhý deň- v ranných hodinách sme prišli do Paríža. Ako prvé sme navštívili Eiffelovu vežu, niektorí išli len na druhé poschodie a to po schodoch, tí, ktorí si chceli užiť výhľad išli až na tretie poschodie výťahom. Potom sme navštívili Invalidovňu. V poobedňajších hodinách sme sa plavili po Seine a navečer sme mali dve hodiny rozchod na najrušnejšej ulici Paríža- Champs Elysées, tu sme mali možnosť z blízka si pozrieť Víťazný oblúk. Deň sme ukončili príchodom do hotela F1. Tretí deň sme vyrazili v ranných hodinách do Versailles a jeho záhrad, kde sme mali možnosť sa poprechádzať medzi nádhernými fontánami. Navštívili sme aj modernú štvrť- La Défense. Mali sme možnosť ísť sa pozrieť do baziliky Sacre Coeur. Deň sme ukončili večerným okruhom a pohľadom na krásne vysvietenu Eiffelovu vežu. Štvrtý deň- Sme navštívili Latinskú štvrť, Pantheon, Luxemburské záhrady, Notre Dame, kde sa konala nedeľňajšia omša, ktorej sme sa mohli zúčastniť. a nakoniec sme ako posledné navštívili Louvre. Väčšina z nás sa naplno ponorila do hľadania jedného z najslávnejších obrazov- Mony Lisy. V tomto múzeu si každý určite príde na svoje. Vo večerných hodinách sme odišli z Paríža a domov sme prišli okolo 14 00 na druhý deň. Úplne vyčerpaní, ale zato plní zážitkov.

Stanislava Michnová a Katarína Cigániková
2.A

Vtipy

Lev hovorí zvieratám v lese:

-Kto skočí z tejto skaly, zaplatím mu milión dolárov!

Potom zlezie zo skaly a dolu čaká na odváťlivcov, keď zrazu zo skaly zletí veľký medveď. Bez

zranenia sa postaví a lezie späť. Lev nechápavo krúti hlavou:

- Počkaj, veď si vyhral ten milión!

A medveď nahnevane odvrkne:

- Čakaj, najprv zabijem toho, kto ma sotil!

Lord sa kúpe a z vedľajšej izby naraz počuje hrozný krik. Hneď na to vojde do kúpeľne sluha

James a v rukách má krvavý nôť. Lord sa plesne po čele a hovorí:

James, ty tupec! Zle si ma počul! Povedal som, aby si orezal tuťku a nie podrezal slúťku!!!

Ide ráno bača po ulici a zbadá Inda ako práši na balkóne koberec a vraví mu: Čo ťe, Aladin, nešartuje, nešartuje?!

Hlad je sviňa. Povedalo prasa a odkrojilo si kus bravčového.

Jeden pes zje jednu kosť za jeden deň. Potom koľko psov zje koľko kostí za koľko dni?

Fuj, veď to sa nedá ťrať, čo je to? To je z konzervy. Bolo tam napísané "pre vášho miláčika"

Do ambulancie príde pacient a hovorí doktorovi: Pán doktor, potreboval by som lieky proti chamtivosti, ale veľa, veľa..

Večer pred spaním číta mamička dcérke, aby zaspala, na dobrú noc rozprávku. Po polhodine jej

dcérka hovorí:

- Mamička, nemohla by si si ísť čítať niekde inde? Ja chcem už spať!

Nahnevany muž vola na meteorologickú stanicu:

-Vy idioti, už tri týždne vynášam z pivnice to vaše polojasno!!!

Testujú vojakov z Ameriky, Ruska a Slovenska, ktorý dlhšie vydrží udržať tajomstvo.

Povedia im teda prísne tajné tajomstvo.

A potom si zoberú Američana a bijú ho hodinu, dve ať nakoniec tajomstvo vyzradí. Rusa bijú deň, dva a tieť nakoniec všetko vyzradí.

Slováka bijú mesiac, dva, ale tajomstvo nevyzradí.

Dajú ho teda do väzenia a tam si on búcha hlavu o stenu a pritom si hovorí: No tak Joťino, spomeň si lebo ťa zabijú.

Slovensko-český slovník

(Z. Ondreičková, 1A)

rampouch – cencúl

hlemýť d', tieť nazývané šnek- slimák

lanýť – hľuzovka (huba)

pomněnka- nezábudka

kopretina- Margarétka

racek –čajka

**AJÉTU ZNOVA LEŇO A PŘÁZDNÝ!!!!
HURÁ!!!**